

1. Мій дух заламався, мої дні погасають, zostались мені самі гроби!...
2. Дійсно, насмішки зо мною, й моє око в розгiрченнi їхнiм ноче...
3. Поклади, дай заставу за мене Ти Сам, хто ж то той, що умову зо мною заб'є по руках?
4. Бо вiд розумiння закрив Ти їх серце тому не звеличуеш їх.
5. Він призначує ближнiх на подiл, а очi синiв його темнiють,
6. Він поставив мене за прислiв'я в народiв, i став я таким, на якого плюють...
7. З безталання потемнiло око моє, а всi члени мої як та тiнь...
8. Праведники остовпiють на це, i невинний встає на безбожного.
9. I праведний буде держатись дороги своєї, а хто чисторукий побiльшитись в силi.
10. Але всi ви повернетесь, i приходьте, та я не знаходжу мiж вами розумного...
11. Мої днi проминули, порвалися думи мої, мого серця маєток,

12. вони мені ніч обертають на день, наближують світло при темряві!

13. Якщо сподіваюсь, то тільки шеолу, як дому свого, в темноті постелю своє ложе...

14. До гробу я кличу: О батьку ти мій! До черви: Моя мамо та сестро моя!...

15. Де ж тоді та надія моя? А надія моя, хто побачить її?

16. До шеолових засувів зійде вона, коли зійдемо разом до пороху...